

بررسی رابطه خلوت و تعامل در چند مجتمع مسکونی قزوین*

دکتر ایمان رئیسی**، مهندس الهه السادات حسینی***

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۴/۰۳، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۱/۰۷/۲۶

چکیده

این مقاله به بررسی رابطه دو نیاز انسان در حوزه روانشناسی محیط با عنوان خلوت و تعامل می‌پردازد که با مفاهیمی چون تراکم و ازدحام مرتبط است. هدف اصلی، بررسی تأثیر تأمین خلوت بر تعاملات انسان‌ها در ساختمان‌های مسکونی قزوین می‌باشد. در این پژوهش از روش تحقیق همبستگی در ترکیب با روش تحقیق پیمایشی استفاده شده است. فرضیه پژوهش با این مضمون که رسیدن به سطح مطلوب خلوت می‌تواند کیفیت تعاملات اجتماعی را بهبود بخشد، از طریق پرسش‌نامه در جامعه نمونه ساختمان‌های مسکونی شهر قزوین، به آزمون گذاشته شده است و این نتیجه حاصل شده است که تأمین خلوت مانع احساس ذهنی ازدحام و تنش بوده و در کیفیت روابط متقابل مردم تأثیرگذار است. لذا پیشنهاد شده است که سعی شود با رعایت اصول طراحی برای تأمین خلوت در ساختمان‌های مسکونی، مانند طراحی موانع واقعی و نمادین، تعریف قلمروهای خصوصی و عمومی و افزودن عناصر کارکردی مناسب، تعامل انسان‌ها افزایش یابد.

واژه‌های کلیدی

خلوت، نظارت بر مرزها، تعاملات اجتماعی، ساختمان‌های مسکونی

**این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد معماری با عنوان «مرکز هم اندیشی انسان معاصر، با رویکرد پایداری اجتماعی» است که به راهنمایی دکتر ایمان رئیسی و مشاوره دکتر کاوه بذرافکن در دانشگاه آزاد اسلامی قزوین انجام یافته است.
*** استادیار دانشگاه آزاد اسلامی قزوین، دانشکده معماری و شهرسازی، گروه معماری. (مسئول مکاتبات)

Email: raeisi@qiau.ac.ir

Email: hosseini.ela@gmail.com

*** دانشجوی دکترای تخصصی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب.